

Зоряний ярмарок

КАЗКА ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Принцеса на всі руки

(Лист Попелюшки про її нове життя)

Дорога подруго!

Перш ніж читати мій лист, випий на всяк випадок що-небудь заспокоїливе. Нарешті! Звершилося! Збулася моя дівоча мрія! Привітай мене, свою ще вчора затуркану подружку, безнадійну домашню рабіню, що з попелу не вилазила. Бо хто ж вчора – ще вчора! – була? Якась безнадійна Попелюшка – нерідна дочка, яка виконує чорну роботу і не користується ніякими правами члена сім'ї. Одне слово, бідна й нещасна Попелюшка! Яку експлуатували всі, кому не лінь. Безправна двоного істота, роботяща, слухняна й покійна, але й тільки. Без будь-яких перспектив і надій на краще!

А сьогодні я – візьми себе в руки, не падай на рівному, – сьогодні я – Принцеса! Уявляеш, ПРИ-Н-Ц-Е-СА-А!!!

Головонька обертом іде. Але я тримаюся. Хоча й досі не можу отямитися від такого казкового перевтілення. Ще б пак! Вчора якась там Попелюшка, нужденно зодягнена, яку всі підганяли, задріпанка, і раптово... Королівський палац! Здохнути можна! Я навіть сама собі заздрую. Не вірячи, що все сталося саме зі мною. Насправді, а не в якомусь там сні!

Зрозуміло, що після того, як я, Попелюшка, стала Принцесою і поселилася в розкішному королівському палаці, моє життя невпізнанно змінилося. Ще вчора я вставала ні світ ні зоря, коли всі ще спали, і впрягалася у звичне ярмо: вибирала попіл з печі, приносила дрова, воду, чистила картоплю, варила їсти, потім мила посуд, прибирала... Коли всі відпочивали, я прала білизну батькові, мачусі та двом її ледачим дочкам. Потім, правда, присідала, але – прости, шити, шкарпетки та панчохи

штопати – кінця краю не передбачалося моїм каторзі. Білка в колесі! Телевізора не було коли подивитися. А втім, у мачухи й телевізора не було.

А вже сьогодні я в королівському палаці. У справжньому – щонайсправжнішому. Встаю рановранці, коли всі ще сплять і бачать рожеві сні, прибираю покої (а вони тут, як футбольне поле кожний!), перу (не для якоїсь там мачухи та її далеких ледачих дочок), а для Принца (для самого Принца!), а також для Його Величності та Його Величності. Хіба ще вчора, як була Попелюшкою в бідній хатині, я могла про таке мріяти? Про королівський палац! Його Величність та Його Величність, не кажучи вже за самого Принца, дуже моїм пранням задоволені. Ніколи не думала, що в принцесі таке прекрасне життя! У королівському палаці в один голос кажуть: таких, як я, у них ще ніколи не було. Інакше, як Принцесою на всі руки, і не називають. Тепер мені всі заздрають, особливо ледачі дочки мачухи, яким і до віку не світить стати принцесами. З усіх попелюшок лише я стала Принцесою. Значить, заслужила! Я навіть двічі вже бачила зблизька самого Принца. Він такий крутий, справжній мажор! Його лише побачити, і то вже можна од щастя померти!

А як він глянув на мене, як глянув – досі не можу забути його погляд. У той день під час роботи, – а її стільки, що й на хвилинку присісти ніколи! – я увесь час співала.

Ах і ох! До речі, попередню Принцесу, на чій місці мене взяли, буцімто відправили у якесь далеке село – завагітніла! А ще кажуть... Та ні, не повірю брудним пліткам – у Принца такі небесно-голубі очі, такі... безневинні й ширі! Він, здається, мене покохав. З першого погляду –

Описки-самописки

**ДОБРЕ ТАМ, ДЕ НАР НЕМАЄ.
ОДИН У ЛІЖКУ НЕ ВОЇН.
У СІМ'І НЕ БЕЗ ГОРОДУ.
ХТО РАНО ВСТАЄ, ТОЙ
«КУ-КУ-РІ-КУ!» СПІВАЄ.**

Дмитро СЛОБОДАНИК.
Волинська обл.

уявляеш, якою любов'ю я користуюся в королівському палаці! Та про таке жодна принцеса навіть мріяти не може! А я прийшла, підкорила – ах і ох!

Дорога подруго! Написала б тобі ще багато, але, на жаль, мушу закінчувати листа (бо тут дворецький вже стоїть над головою). Ах і ох! Біжу. Після обіду, як перемию посуд і все приберу, треба ще поштопати шкарпетки. Самому Королю! Уявляеш? Його Величність надзвичайно ощадливий і береже кожну свою річ, аби не тринькати державні фінанси. Тому одні й ті ж шкарпетки, наприклад, носить по кілька років підряд – доти, доки їх ще можна штопати. Але мені це чудово вдається, бо я ж Принцеса на всі руки! Кому ще випаде таке – самому Королю штопати шкарпетки! Біжу підстрибом, наспівуючи пісеньку про очі мого Принца, якого я вже, здається, підкорила. З першого погляду! Пропа, бідолашний. Готовий!

Ніколи не думала, що в Принцесі таке цікаве життя... Якби ти тільки побачила! Може, коли ми зустрінемося? Хоча... Не знаю, не знаю... Нам, очевидно, не треба більше зустрічатися і, тим паче, дружити. Як Принцеса, я тепер належу до іншого кола, до вищого світського товариства, а ти хто? Всього лише звичайна попелюшка, яка гне спину на свою мачуху та двох її ледачих дочок... А я тусуюся в королівській сім'ї, у мене тепер нове життя, так що ти, мабуть, мені вже не пара.

Прощай!.. (Бо дворецький мене у плечі вже штурхає).

Колишня Попелюшка і твоя подруга, а тепер – Принцеса! Принцеса на всі руки!
Валентин ЧЕМЕРИС.
Дніпропетровська обл.

Народні усмішки

Два рецидивісти у в'язниці дивляться по телевізору ювілейний концерт популярної співачки. Один каже:

– Це ж треба! Ніколи не подумаєш, що їй уже за шістьдесят. Цікаво, завдяки чому вона так збереглася?

Співкамерник поблажливо хмикає:

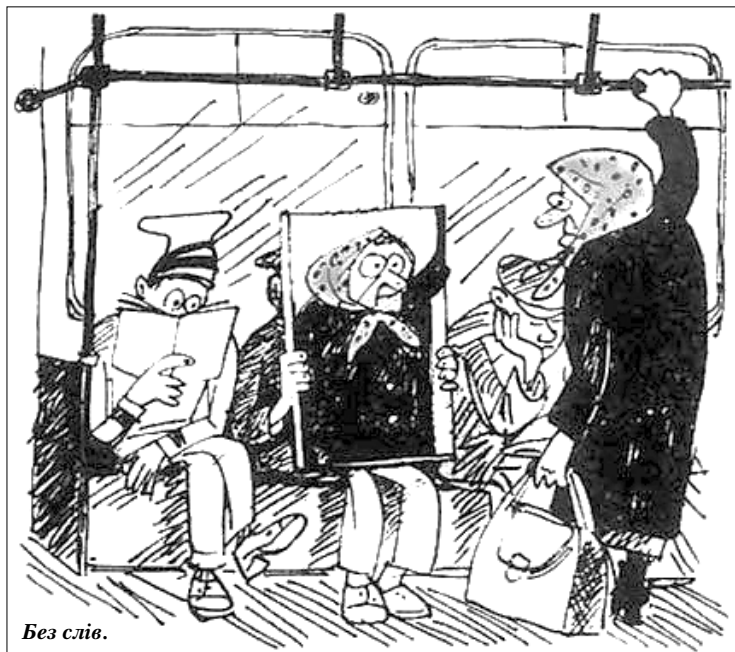
– Ну, ти й тупий! Вона ж на волі все життя, щодня хаває маргарин, повидло, пряники, тушонку...

– У вашому селі багато любителів оковитої?

– Та як вам сказати... Взагалі-то, в нас лише кожен другий п'є... Щоправда, з кожним першим.

– Дивлюсь, Миколо, щось ти нудьгував. Попрацювати не хочеш?
– Звичайно, хочу. Але я принциповий: якщо вже почав нудьгувати, то доведу це діло до кінця.

Мал. Святослава СПАСЬКОГО.

Без слів.

Навмисно не придумаєш

«Сьогодні у програмі вечора вихідного дня усний журнал «Профілактика захворювань». Перша сторінка – ГРИП. Друга сторінка – АНГІНА. Третя сторінка – РЕВМАТИЗМ. Четверта сторінка – ВИСТУП хору ветеранів».

(Афіша).

«Судмедекспертиза проводить прийом живих громадян у вівторок і четвер з 2 до 4 годин дня. При собі мати паспорт і направлення з поліції, суду або прокуратури».

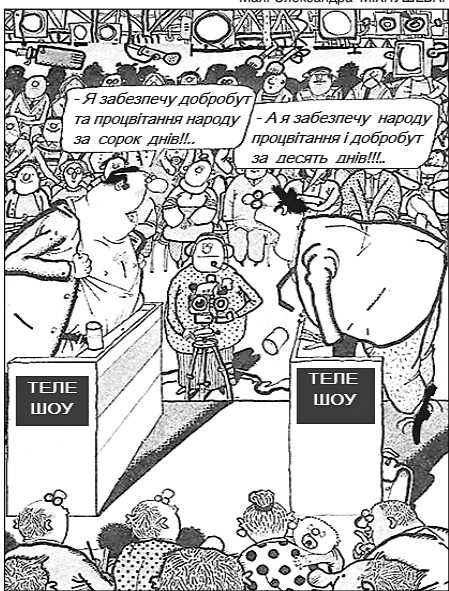
(З об'яви).

«До відома відвідувачів їдальні! Щоб ви не вимагали Книгу скарг і пропозицій, ми вас попереджуємо, що наші котлети позавчорашні. Але смачні й цілком придатні для споживання за санітарними нормами. Зав. виробництвом».

(Оголошення).

«Я, Гусаченко Ю.С., з 9.02 по 13.02 здійснив прогул у зв'язку з тим, що проваджав товариша на поїзд і сам з ним поїхав, бо заснув у вагоні. Приїхавши в чуже місто, мені нічого не залишалось, як піти в гості до товариша, де я й пробув два дні. Повернувшись додому, я з почуттям вини прийшов на роботу».

(Із пояснювальної записки).

Мал. Олександра МІХНУШЕВА.

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Точки зору

Романтик:
– Глянь, друже мій, під ноги:
Крізь шар асфальту,
Що покрив дорогу,
Пробились пагіці трави.

Тож уяви,
Яку їм силу
Треба мати,
Щоби бруківку
Розламати!

Схилилась я
Перед тою
Малою
Життєлюбною травою.

Реаліст:
– Воно-то так,
Ти нижче нахились –
До якості асфальту
Придивись.

Анатолій ГАРМАТЮК.
Вінницька обл.

Різні душі

Хтось має душу світлу,
мов в дитини,
В когось вона
закаламучена до дна.

У когось двері всі
відчинені гостинно,
У когось брама –

ні для кого не вхідна.
Василь КУРОВСЬКИЙ.
Хмельницька обл.

Маленькі хитроші

Якщо ваші гості засиділися допізна, розкажіть їм кілька разів підряд один і той же анекдот.

Вісті звідусіль

МУЗЕЙ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА відкрився в селищі міського типу Мармизівка. Тут можна побачити виготовлені з кольорового пластику овочі, м'ясні та молочні продукти. Біля кожного експоната встановлені таблички «Зубами не чіпати».

СУХИЙ ЗАКОН діє вже третій день у місті Кагамлик. Тут у всіх будинках відключено воду в зв'язку з ремонтом міського водогону.

СЮРПРИЗ ВІД МАЕСТРО. Композитор Семен Сейнер написав нову пісню, чим приємно здивував своїх шанувальників. Адже до цих пір маестро писав лише старі пісні.

У ПОШУКАХ НАТУРИ. Режисер Левко Кіндратенко-Кіндратець розпочав кінозйомки мультфільму «Білий ведмідь». Зйомки проводяться в умовах, максимально наближених до реальності. Для цього заплановано відрядження кіногрупи в Одесу, Париж та на Багамські острови.

Запитаннячка

✓ Чи можна доносити людям правду всіма правдами й неправдами?

✓ А з пташиними правами літають?

Оголошення

«Організація шукає бухгалтера! Винагороду гарантуємо!»

І СМІХ І ГРІХ

Баба і дід

Утопилось сонце в морі,
Весняна настала ніч.
Заморгали діви-зорі,
Дід мерщій поліз на тіч.
Кличе бабу не баритись,
Щоб не довго ждати.
Хоче дід хутчіш погрітись,
Молодість згадати.
Як кохались ніжно, любо,
В житті, за селом,
Цілував рожеві губи,
Ніжився чолом.
Доки баба роздзягалась,
Під старечий стів,
І на тіч доки забралась,
Дід уже хронів.

А мораль тут є єдина,
Пам'ятати слід!
Не барись ні на хвилину,
Якщо кличе дід!

Полікарп ШАБАТИН.

Караоке

Зустрічалась з генералом,
Генерал – як генерал.
Тільки замість поцілунків
Він рукою козиряв.

Круті фрази

- ✦ Світ тісний. Особливо в коридорах влади.
- ✦ Легко маніпулювати громадською думкою, коли її немає.
- ✦ Правда – це те, що недоговорюють, коли її кажуть.
- ✦ Неможливо втратити совість двічі.
- ✦ Передовик задніх думок.
- ✦ Не старіють душею ветерани сексуальної революції.
- ✦ Будь невідкупним! І тебе оцінять.
- ✦ Ніщо так не змінює погляди на речі, як ціни на них.
- ✦ Важко бути розумним, коли відчуваєш себе дурнем.

Борис КРУТІЄР.

Сучасна прикмета

Якщо людина довірлива й наївна, то багатою вона ніколи не стане.

Архів «зоряньського» гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

